

Szüret a Strázsán

Októberben szüret táján
Mosolyog a nap a Strázsán
Szőlőszedés régi módon
Össze is jön szomszéd, rokon

Megélénkül a szűk határ
Előkerül puttony, kosár
Reggel már úr itt az ősz
Sópuskával durrant a csősz

A szedők sorba állnak
Szőlőt adnak a kosárnak
A puttonyos sietve jár
Teli vödör mind reá vár

Dolgos kéz ne álljon hiába
Puttonyos! - hangzik kiáltva
Izzad is a kincset hordó
Közelében teli korsó

Terjeng a füst szépnek, rútnak
Éles késsel birkát nyúznak
Helye van már a bográcsnak
Kell a friss hús a szakácsnak

Jól rakodott tőke körül
Táncot jár a gazda, örül
Tele kosár, tömött vödör
Hosszú bajszán egyet pödör

Dicsérik szorgos gazdát
De inkább a kádár borát
Mindenki sokat szedjen,
Jövőre is sok bor legyen!

Hangos beszéd, vicc, kacagás
Megy az idő, gyors a szakács
És a déli harangszóra
El is hangzik egy pár nóta

Majd a kormos bogrács körül
Szedő népség mind összegyűl
A gőzölgő gulyás mellett
A jó gazda elbeszélget

Meséli a gyermekkorát
Töltögeti a jó borát
Majd lassan a kérő szóra
Be is állnak ismét sorba

Teli has és fáradt derék
Kissé elhalkul a beszéd
Rövid is már a délután
Jön a munka egymás után

Közel már a szüret vége
Gondolnak is az estére
Ha kész az utolsó pászta
Sóhajtoznak egyre - másra

A csemegeszőlőt főlshedik
Fajtánként külön gyűjtik
Sárga mézes, piros sasza
Vendég a kosarát megrakja

Az üvegje musttal tele
Ez már a hegy édes leve
Letudva már a nap terhe
Indulhatnak haza vele

A jószívű, boldog gazda
Poharát emeli a napra
Köszöni a tisztas munkát
Halkan mond egy jóéccakát

Azután meg lámpa mellett
Számot vet a termés felett
Fogai közt imát mormol
Már a Márton – napra gondol